

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

13. juli 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 228/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 228/02	Sag C-22/15: Sag anlagt den 19. januar 2015 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene	2
2015/C 228/03	Sag C-154/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada (Spanien) den 1. april 2015 — Francisco Gutiérrez Naranjo mod BBK Bank Cajasur, S.A.U. .	3
2015/C 228/04	Sag C-169/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Benelux Gerechtshof (Belgien) den 13. april 2015 — Montis Design BV mod Goossens Meubelen BV	4
2015/C 228/05	Sag C-179/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 21. april 2015 — Daimler AG mod Együd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.	4
2015/C 228/06	Sag C-189/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 24. april 2015 — Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia mod Cassa conguaglio per il settore elettrico m.fl.	5

2015/C 228/07	Sag C-198/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 29. april 2015 — Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd og Sunrise Medical Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs.	6
2015/C 228/08	Sag C-204/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 4. maj 2015 — Valsts ieņēmumu dienests mod SIA Latspas	6
2015/C 228/09	Sag C-220/15: Sag anlagt den 12. maj 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland.	7
2015/C 228/10	Sag C-224/15 P: Appel iværksat den 15. maj 2015 af Rose Vision, S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 5. marts 2015 i sag T-45/13, Rose Vision y Seseña mod Kommissionen.	8
Retten		
2015/C 228/11	Sag T-259/13: Rettens dom af 30. april 2015 — Frankrig mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne — områder med naturbetingede ulemper — fast finansiel korrektion — udgifter afholdt af Frankrig — belægningskriteriet — kontroller på stedet — processuelle garantier).	10
2015/C 228/12	Sag T-327/11: Rettens kendelse af 20. maj 2015 — Vinci Energies Schweiz mod KHIM — Accentro Real Estate (ESTAVIS 1993) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdent at træffe afgørelse)	11
2015/C 228/13	Sag T-391/12: Rettens kendelse af 7. maj 2015 — Lidl Stiftung mod KHIM — Adveo Group International (UNITED OFFICE) (EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforholdent at træffe afgørelse)	11
2015/C 228/14	Sag T-48/13: Rettens kendelse af 18. maj 2015 — Out of the blue mod KHIM — Mombauer (REFLEXX) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdent at træffe afgørelse)	12
2015/C 228/15	Sag T-403/13: Rettens kendelse af 21. maj 2015 — APRAM mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — Samhørighedsfonden — forordning (EU) nr. 1164/94 — nedsættelse af finansiel bistand — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	13
2015/C 228/16	Sag T-559/14: Rettens kendelse af 18. maj 2015 — Ackermann Saatzucht m. fl. mod Parlamentet og Rådet (Annulationsøgsmål — forordning (EU) nr. 511/2014 — overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere — ikke individuelt berørt — afvisning)	13
2015/C 228/17	Sag T-560/14: Rettens kendelse af 18. maj 2015 — ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding m.fl. mod Parlamentet og Rådet (Annulationsøgsmål — forordning (EU) nr. 511/2014 — overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere — ikke individuelt berørt — afvisning)	14
2015/C 228/18	Sag T-69/15: Sag anlagt den 12. februar 2015 — NK Rosneft m.fl. mod Rådet	15
2015/C 228/19	Sag T-106/15: Sag anlagt den 25. februar 2015 — Opko Ireland Global Holdings mod KHIM — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)	16
2015/C 228/20	Sag T-136/15: Sag anlagt den 20. marts 2015 — Evropaiki Dynamiki mod Parlamentet	17

2015/C 228/21	Sag T-164/15: Sag anlagt den 31. marts 2015 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Parlamentet	17
2015/C 228/22	Sag T-165/15: Sag anlagt den 7. april 2015 — Ryanair og Airport Marketing Services mod Kommissionen	18
2015/C 228/23	Sag T-220/15: Sag anlagt den 4. maj 2015 — Beele Engineering mod KHIM (WE CARE)	19
2015/C 228/24	Sag T-222/15: Sag anlagt den 4. maj 2015 — Beele Engineering mod KHIM (WE CARE)	20
2015/C 228/25	Sag T-223/15: Sag anlagt den 27. april 2015 — Morton's of Chicago mod KHIM — Mortons the Restaurant (MORTON'S)	20
2015/C 228/26	Sag T-225/15: Sag anlagt den 4. maj 2015 — QuaMa Quality Management mod KHIM — Microchip Technology (medialbo)	21
2015/C 228/27	Sag T-237/15: Sag anlagt den 15. maj 2015 — Łabowicz mod KHIM — Pure Fishing (NANO)	22
2015/C 228/28	Sag T-238/15: Sag anlagt den 13. maj 2015 — Novartis mod KHIM — Meda (Zimara)	23
2015/C 228/29	Sag T-244/15: Sag anlagt den 15. maj 2015 — Klyuyev mod Rådet	23
2015/C 228/30	Sag T-232/11: Rettens kendelse af 21. maj 2015 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen	25
2015/C 228/31	Sag T-45/12: Rettens kendelse af 8. maj 2015 — Det Forenede Kongerige mod ECB	25
2015/C 228/32	Sag T-8/13: Rettens kendelse af 21. maj 2015 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen	25
2015/C 228/33	Sag T-30/13: Rettens kendelse af 18. maj 2015 — GRE mod KHIM — Villiger Söhne (LIBERTE american blend)	25
2015/C 228/34	Sag T-93/13: Rettens kendelse af 8. maj 2015 — Det Forenede Kongerige mod ECB	25
2015/C 228/35	Sag T-671/13: Rettens kendelse af 12. maj 2015 — PAN Europe og Confédération paysanne mod Kommissionen	26
2015/C 228/36	Sag T-358/14: Rettens kendelse af 8. maj 2015 — Hoteles Catalonia mod KHIM — Fundació Catalunya-La Pedrera, fundació especial (HOTEL CATALONIA LA PEDRERA)	26
2015/C 228/37	Sag T-462/14: Rettens kendelse af 12. maj 2015 — EEB mod Kommissionen	26
2015/C 228/38	Sag T-542/14: Rettens kendelse af 8. maj 2015 — Grupo Bimbo mod KHIM (formen på et rundt sandwichbrød)	26

Retten for EU-Personalesager

2015/C 228/39	Sag F-78/14: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 3. juni 2015 — Gross mod EEAS (Personalesag — ansatte i EEAS — tjenestemænd — forfremmelse — vedtægtsens artikel 43 og 45, stk. 1 — sammenligning af fortjenesterne for alle de forfremmelsesværdige tjenestemænd — tjenestemænd foreslået af EEAS's tjenestegrene og ikke-foreslåede tjenestemænd — hensyntagen til bedømmelsesrapporterne — udelukkende bogstavelig bedømmelse)	27
2015/C 228/40	Sag F-128/14: Personalerettens dom (enkelt dommer) af 3. juni 2015 — Bedin mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — disciplinær forfølgning — disciplinær sanktion — disciplinærrådets og ansættelsesmyndighedens respektive roller og kompetencer — bedømmelse af rigtigheden af de faktiske omstændigheder)	27

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 228/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 221 af 6.7.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 213 af 29.6.2015

EUT C 205 af 22.6.2015

EUT C 198 af 15.6.2015

EUT C 190 af 8.6.2015

EUT C 178 af 1.6.2015

EUT C 171 af 26.5.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 19. januar 2015 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-22/15)

(2015/C 228/02)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Lozano Palacios og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 133, sammenholdt med artikel 132, stk. 1, litra m), i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet det i forbindelse med navigations- eller fritidsvirksomhed, der ikke kan sidestilles med udøvelsen af sport eller fysisk træning, har indrømmet medlemmer af vandsportsforeninger, som ikke inden for rammerne af deres tjenesteydelser har ansat en eller flere personer, en fritagelse for merværdiafgift på leje af kaj- og bådpladser.
- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, artikel 24, stk. 1 og artikel 133, sammenholdt med artikel 132, stk. 1, litra m), i direktiv 2006/112/EF, idet det i tilfælde, hvor disse kaj- og bådpladser udlejes til medlemmer, som udøver sport, og hvor udlejningen er nært knyttet til og uundværlig for udøvelsen heraf, har begrænset fritagelsen til vandsportsforeninger, som ikke har ansat en eller flere personer i forbindelse med deres tjenesteydelser.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Direktiv 2006/112/EF forpligter medlemsstaterne til at fritage visse former for ydelser med nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje, til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning.
2. § 11, stk. 1, litra e), i den nederlandske Wet Omzetbelasting 1968 (momsloven af 1968) fritager de ydelser, som sportsforeninger leverer til deres medlemmer, fra merværdiafgift, med undtagelse af ydelser, som leveres af vandsportsforeninger, der i forbindelse med deres tjenesteydelser har adgang til en eller flere personer, der er ansat af foreningen, såfremt disse tjenesteydelser består i, ved hjælp af disse personer, at udføre virksomhed forbundet med bådene eller tilrådighedsstillelse af kaj- og bådpladser.

3. Denne nederlandske afgiftsfritagelse er efter Kommissionens opfattelse på samme tid for vid og for snæver.
4. For det første er Kommissionen ikke enig i, at fritagelsen ikke er begrænset til udlejning til medlemmer af den almennyttige forening, som udøver sport, men også omfatter udlejning til de af foreningens medlemmer, som uden at forlade havnen blot anvender den båd, der befinder sig på den lejede kaj- eller bådplads, til rekreative formål eller endda til boligmæssige formål. Fritagelsen er herved i strid med momsdirektivets artikel 2, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 133.
5. Kommissionen er for det andet ikke enig i, at de omhandlede foreninger for at have ret til fritagelsen ikke må have ansatte. Nederlandene har således indført en betingelse, som går ud over, hvad der er tilladt i henhold til momsdirektivets artikel 133 [sammenholdt med artikel 132, stk. 1, litra m)].

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada (Spanien)
den 1. april 2015 — Francisco Gutiérrez Naranjo mod BBK Bank Cajasur, S.A.U.**

(Sag C-154/15)

(2015/C 228/03)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil de Granada

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Francisco Gutiérrez Naranjo

Sagsøgt: BBK Bank Cajasur, S.A.U.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en fortolkning hvad angår det foreliggende tilfælde, hvorefter retsvirkningerne af det omhandlede vilkårs ugyldighed indtræder inden det tidspunkt, hvor vilkåret er blevet erklæret ugyldigt, forenelig med fortolkningen af »ikke bindende« i artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾? Vil de retsvirkninger, som vilkåret medførte i den periode, det havde virkning, derfor, selv om vilkåret er erklæret ugyldigt, ikke blive ugyldige eller virkningsløse?
- 2) Er et påbud om, at anvendelsen af bestemte vilkår bringes til ophør (i henhold til artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1) i forbindelse med et individuelt søgsmål anlagt af en forbruger, når vilkåret erklæres ugyldigt, foreneligt med en begrænsning af retsvirkningerne af denne ugyldighedserklæring? Er det muligt (for domstolene) at nedsætte beløb til tilbagebetaling, som forbrugeren — over for hvilken den erhvervsdrivende er forpligtet — har betalt i henhold til det vilkår, der senere hen erklæres ugyldigt fra dets tilblivelse på grund af mangelfuld information og/eller gennemsigtighed?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Benelux Gerechtshof (Belgien) den 13. april 2015 —
Montis Design BV mod Goossens Meubelen BV**

(Sag C-169/15)

(2015/C 228/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Benelux Gerechtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Montis Design BV

Sagsøgt: Goossens Meubelen BV

Præjudicielle spørgsmål

1) Finder den beskyttelsestid, der omhandles i beskyttelsestidsdirektivets artikel 10, jf. artikel 13, stk. 1 ⁽¹⁾, anvendelse på ophavsrettigheder, der oprindeligt var beskyttet af den nationale lovgivning om ophavsrettigheder, men som ophørte før den 1. juli 1995 på grund af manglende (rettidig) opfyldelse af et formelt krav, nærmere bestemt manglende (rettidig) indgivelse af en bevaringserklæring som omhandlet i artikel 21, stk. 3, i Benelux-mønsterloven (den gamle)?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Skal beskyttelsestidsdirektivet fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, hvorefter ophavsretten til et brugskunstværk, som ophørte før den 1. juli 1995 på grund af manglende opfyldelse af et formelt krav, skal gælde som ophørt for bestandigt?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:

Såfremt den omhandlede ophavsret i henhold til den nationale lovgivning må anses for på et tidspunkt at genoplive eller at være genoplivet, fra hvilket tidspunkt er dette da tilfældet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/98/EØF af 29.10.1993 om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (EFT L 290, s. 9), nu Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12.12.2006 om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (EUT L 372, s. 12).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 21. april 2015 —
Daimler AG mod Együd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.**

(Sag C-179/15)

(2015/C 228/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daimler AG

Sagsøgt: Együd Garage Gépjárműjavító és Értékesítő Kft.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, litra b), i Rådets første direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker forstås således, at indehaveren af et varemærke har ret til at foretage retlige skridt mod tredjemand, der er benævnt i en annonce på internettet, hvori der er anvendt et tegn, som kan forveksles med varemærket, der henviser til en af denne tredjemand leveret tjenesteydelse, der er af samme art som de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret, således at offentligheden kan få det fejlagtige indtryk, at der er en formel handelsforbindelse mellem denne tredjemands virksomhed og varemærkeindehaveren, selv om annoncen ikke er blevet lagt på internettet af den person, der er benævnt heri, eller for dennes regning, og selv om annoncen kan findes på internettet, til trods for at den i annoncen benævnte person har gjort, hvad der med rimelighed kan forlanges for at fjerne den, uden at dette er lykkedes?

⁽¹⁾ EUT 1989 L 40, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 24. april 2015 — Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia mod Cassa conguaglio per il settore elettrico m.fl.

(Sag C-189/15)

(2015/C 228/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) — Fondazione Santa Lucia

Sagsøgte: Cassa conguaglio per il settore elettrico, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze og Autorità per l'energia elettrica e il gas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en national bestemmelse (som den i hovedsagen omhandlede), som — for det første — indeholder en definition af »energiintensive virksomheder«, der er forenelig med definitionen i direktiv 2003/96/EF⁽¹⁾, og — for det andet — forbeholder denne type virksomheder incitammenter hvad angår vederlag til dækning af de generelle omkostninger for elsystemet (og ikke incitammenter vedrørende beskatningen af energiprodukter og elektricitet i sig) reelt henhøre under anvendelsesområdet for dette direktiv?

Hvis spørgsmålet besvares bekræftende:

- 2) Er fællesskabsretten, og navnlig artikel 11 og 17 i direktiv 2003/96/[EF], da til hinder for lovbestemmelser og administrative procedurer (som dem, der gælder i den italienske retsorden og er beskrevet inden for rammerne af nærværende kendelse), hvorved man — for det første — har valgt at indføre en ordning med lempelser vedrørende forbruget af energiprodukter (elektricitet) for »energiintensive« virksomheder i henhold til den ovenfor anførte artikel 17 og — for det andet — forbeholder »energiintensive« virksomheder i fremstillingssektoren disse lempelser, idet virksomheder i andre produktionssektorer udelukkes fra denne ordning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 29. april 2015 — Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd og Sunrise Medical Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-198/15)

(2015/C 228/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd og Sunrise Medical Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

First-tier Tribunal har anmodet om en præjudiciel afgørelse vedrørende betydningen og virkningen af position 8713 i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽¹⁾ om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 (herefter »KN«).

For så vidt angår den position:

- 1) Er »invalidekøretøjer« udelukkende køretøjer til invalide?
- 2) Hvad betyder udtrykket »invalidekøretøjer«, herunder navnlig:
 - a) henviser udtrykket til personer, som har et handicap ud over gangbesvær, eller henviser det også til personer, hvis eneste handicap er gangbesvær?
 - b) indebærer »invalid« mere end en marginal funktionsnedsættelse?
 - c) kan en midlertidig funktionsnedsættelse, eksempelvis som følge af et brækket ben, anses for et handicap?
- 3) Ændrer den kombinerede nomenklatur af 4. januar 2005 (2005/C-1/03)⁽²⁾ betydningen af position 8713 ved at udelukke scootere, der er udstyret med separat, justerbar ratsøjle?
- 4) Påvirker muligheden for, at en person uden handicap kan anvende et køretøj, tarifieringen, hvis det kan vurderes, at køretøjet er udstyret med særlige egenskaber, der afbøder virkningerne af et handicap?
- 5) Hvis det er relevant, at et køretøj kan anvendes af en person uden handicap, i hvilket omfang bør ulemperne ved en sådan anvendelse i så fald tages i betragtning, når en sådan mulighed for anvendelse vurderes?

⁽¹⁾ EFT L 301, s. 1.

⁽²⁾ Forklarende bemærkninger til Den Europæiske Unions kombinerede nomenklatur (EUT C 137, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 4. maj 2015 — Valsts ieņēmumu dienests mod SIA Latspas

(Sag C-204/15)

(2015/C 228/08)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valsts ieņēmumu dienests

Sagsøgt: SIA Latspas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 29, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at den metode, der er fastsat heri, ligeledes finder anvendelse i tilfælde, hvor indførslen af varer og disses overgang til frit forbrug på Fællesskabets toldområde er en følge af den omstændighed, at de importafgiftspligtige varer under transitproceduren ulovligt blev unddraget toldmyndighedernes overvågning, og at de ikke var solgt med det formål at blive indført på Fællesskabets toldområde, men med henblik på at blive udført fra dette område?
- 2) Skal udtrykket »i nævnte rækkefølge« i artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, sammenholdt med retten til god forvaltning i artikel 41 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder og i lyset af princippet om, at administrative retsakter skal begrundes, fortolkes således, at toldmyndigheden er forpligtet til i sin afgørelse at angive grunden til, at den har fundet, at metoderne til fastsættelse af toldværdien i forordningens artikel 29 og 30 ikke skulle finde anvendelse i det foreliggende tilfælde, og følgelig har fastslået, at metoden i forordningens artikel 31 skulle finde anvendelse?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

Sag anlagt den 12. maj 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-220/15)

(2015/C 228/09)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Kukovec og A.C. Becker, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2007/23/EF ⁽¹⁾, idet den i Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz (første bekendtgørelse til loven om sprængstoffer, herefter »1. SprengV«) i tillæg til de i direktivet fastsatte krav har bestemt, at selv om pyrotekniske artikler tidligere har gennemgået en overensstemmelsesvurdering, skal proceduren i § 6, stk. 4, i 1. SprengV gennemføres forud for markedsføringen heraf, og at Bundesanstalt für Materialforschung und -prüfung (forbundskontoret for materialeforskning og -afprøvning) i henhold til § 6, stk. 4, femte punktum, i 1. SprengV er beføjet til at undersøge og i givet fald ændre vejledningerne til alle pyrotekniske artikler.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål omhandler spørgsmålet om, hvorvidt medlemsstaterne også for så vidt angår varer, der i henhold til mærkningen med CE-mærket opfylder de væsentlige krav i direktivet, kan pålægge fabrikkerne og importørerne af pyrotekniske artikler som omhandlet i direktiv 2007/23/EF yderligere nationale krav til markedsføring af pyrotekniske artikler. I denne forbindelse opstiller den af Kommissionen anfægtede lovgivning ingen indholdsmæssige krav for disse varer, men fastsætter blot en yderligere procedure forud for markedsadgangen på sagsøgtets område.

Uanset om overensstemmelsen er blevet godtgjort, kræver sagsøgte nemlig, at alle pyrotekniske artikler som omhandlet i direktiv 2007/23/EF skal anmeldes til et ved lov fastsat forbundskontor, der udsteder et identifikationsnummer som bevis for anmeldelsen. Foruden en ikke-ubetydelig sagsbehandlingstid kan denne procedure bl.a. også indebære betaling af et behandlingsgebyr og indsendelse af prøveemner. Kommissionen anser kravet om en sådan procedure for at udgøre en tilsidesættelse af den i artikel 6 i direktiv 2007/23/EF sikrede frie varebevægelighed for alle de pyrotekniske artikler, som opfylder direktivets krav.

Vedtagelsen af direktiv 2013/29/EU⁽²⁾, hvorved direktiv 2007/23/EF ophæves med virkning fra den 1. juli 2015, har heller ikke ændret noget ved denne situation. For det første er den tidsperiode, som er afgørende for fastlæggelsen af, om der foreligger et traktatbrud, nemlig udløbet af den frist, der er nævnt i den begrundede udtalelse (i den foreliggende sag den 27.3.2014). For det andet indeholder artikel 4, stk. 1, i direktiv 2013/29/EU en med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2007/23/EF identisk bestemmelse til sikring af den frie bevægelighed for alle de pyrotekniske artikler, som opfylder kravene i EU-retten.

Den tilsidesættelse, som sagsøgte foreholdes i den foreliggende sag, består i det væsentlige i en proceduremæssig betingelse for markedsføring af pyrotekniske artikler, der efter Kommissionens opfattelse ikke kan tillades, og som overskrider EU-rettens harmoniserede krav. Som et proceduremæssigt krav kan den anfægtede lovgivning ved første øjekast give indtryk af, at den kun i enkelte tilfælde bevirker en overskuelig forsinkelse af markedsføringen af disse varer. De faktiske følgevirkninger af denne lovgivning må imidlertid ikke undervurderes. Der skal i denne henseende for det første tages hensyn til den omstændighed, at sagsøgte er et af de største, afsætningsmarkeder for pyrotekniske artikler i det indre marked, hvis ikke det største. Det skal desuden bemærkes, at visse pyrotekniske artikler inden for sagsøgtens område kun kan sælges til forbrugerne én gang om året, og kun i en kort periode, hvorved den tidsmæssige dimension af denne markedsadgang er så meget desto vigtigere. Endelig skal der i denne henseende også tages hensyn til, at den i den foreliggende sag anfægtede lovgivning i henhold til national lov gennemføres af den samme myndighed, som også har kompetence til at foretage overensstemmelsesvurderingen som bemyndiget organ som omhandlet i direktiv 2007/23/EF. Kravet om en yderligere procedure i henhold til sagsøgtens nationale ret giver derfor denne myndighed en konkurrencemæssig fordel i forhold til andre medlemsstaters bemyndigede organer. Henset til disse praktiske følgevirkninger af den anfægtede lovgivning er der i den foreliggende sag på ingen måde blot tale om en principiel retlig vurdering af en hindring for erhvervsdrivende i at markedsføre produkter, som af et andet bemyndiget organ end det tyske allerede er blevet vurderet til at være i overensstemmelse med kravene i EU-retten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF af 23.5.2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler (EUT L 154, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12.6.2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet (omarbejdning) (EUT L 178, s. 27).

Appel iværksat den 15. maj 2015 af Rose Vision, S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 5. marts 2015 i sag T-45/13, Rose Vision y Sesefia mod Kommissionen

(Sag C-224/15 P)

(2015/C 228/10)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Rose Vision, S.L. (ved abogado J.J. Marín López)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 5. marts 2015 i sag T-45/13, Rose Vision og Seseña mod Kommissionen, EU:T:2015:138, annulleres.
- Kommissionens og andre EU-organers (navnlig Forvaltningsorganet for forskning) afgørelse om suspension af betalingerne inden for rammerne af revisionerne 11-INFS-025 og 11-BA119-016 erklæres ugyldig med de følger, der er angivet i appelskriftets punkt 51.
- Det fastslås, at Kommissionen har overtrådt vilkårene i støtteaftalen om FutureNEM-projektet om tavshedspligt, og tilpligtes at betale erstatning til Rose Vision på de i appelskriftet, punkt 93, angivne betingelser.
- Det fastslås, at idet Kommissionen har placeret Rose Vision i alarmniveau W 2 i det varslingssystem, der blev indført ved Kommissionens afgørelse 2008/969/EF, Euratom af 16. december 2008 om det system for tidlig varsling, der skal anvendes af Kommissionens anvisningsberettigede og af forvaltningsorganerne⁽¹⁾, og idet Kommissionen har suspenderet betalingerne, ifalder den ansvar uden for kontraktforhold over for Rose Vision og tilpligtes derfor at betale erstatning for den formueskade og økonomiske skade samt den ikke-økonomiske skade, som der er redegjort for i appelskriftets punkt 122.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retlig fejl, idet Kommissionen fastslog, at fristen i punkt II.22, afsnit 5, i de generelle betingelser FP7 for fremlæggelse af de endelige revisionsrapporter 11-INFS-025 og 11-BA119-016 var blevet forlænget (den appellerede doms præmis 93 og 95), og at den ikke har brudt støtteaftalen (den appellerede doms præmis 97).
2. Retlig fejl bestående i en manglende begrundelse for at fastslå, at beskæftigelsesrevisionsrapporten 11-INFS-025 »allerede viste, at der var visse personaleomkostninger, som ikke var støtteberettigede, samt overtrædelse af visse aftalevilkår, hvilket blev bekræftet i den endelige affattelse af den nævnte revisionsrapport« (den appellerede doms præmis 99).
3. Retlig fejl, idet Kommissionen med henvisning til revisionsrapporten 11-INFS-25, fastslog, at Rose Vision »ikke har fremlagt nogen beviser, der giver anledning til at betvivle konklusionerne i den nævnte revisionsrapport« (den appellerede doms præmis 101), og at den ikke har brudt støtteaftalen (den appellerede doms præmis 102).
4. Retlig fejl, idet Kommissionen afviste, at der var sket en overtrædelse af vilkårene i støtteaftalen om FutureNEM-projektet om tavshedspligt (den appellerede doms præmis 104).
5. Retlig fejl, idet Kommissionen afviste, at Unionens erstatningsansvar for det tab, der er forårsaget af, at Rose Vision blev placeret i alarmniveau W 2 i det varslingssystem, der blev indført ved afgørelse 2008/969/EF, og idet den har suspenderet Rose Visions betalinger (den appellerede doms præmis 120).

⁽¹⁾ EUT L 344, s. 125.

RET TEN

Rettens dom af 30. april 2015 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-259/13) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne — områder med naturbetingede ulemper — fast finansiel korrektion — udgifter afholdt af Frankrig — belægningskriteriet — kontroller på stedet — processuelle garantier)

(2015/C 228/11)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, D. Colas, C. Candat og G. de Bergues, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado N. Díaz Abad, dernæst ved abogado del Estado S. Sampol Pucurull)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 67, s. 20)

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som den pålægger Den Franske Republik en finansiel korrektion inden for rammerne af støtteforanstaltningerne til udvikling af landdistrikterne for de får, for hvilke der ikke er ansøgt om fårepræmier for regnskabsårene 2008 og 2009.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Den Franske Republik bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af omkostningerne afholdt af Den Franske Republik.
- 5) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens kendelse af 20. maj 2015 — Vinci Energies Schweiz mod KHIM — Accentro Real Estate (ESTAVIS 1993)

(Sag T-327/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdent at træffe afgørelse)

(2015/C 228/12)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vinci Energies Schweiz AG (Zürich, Schweiz) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved G. Schneider, derefter ved G. Schneider og D. Botis, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Accentro Real Estate AG, tidligere Estavis AG (Berlin, Tyskland) (først ved advokat T. Wieland, derefter ved advokaterne T. Wieland og S. Müller)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. marts 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 231/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Vinci Energies Schweiz AG og Estavis AG.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Vinci Energies Schweiz AG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked afholdte omkostninger.
- 3) Accentro Real Estate AG bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.9.2011.

Rettens kendelse af 7. maj 2015 — Lidl Stiftung mod KHIM — Adveo Group International (UNITED OFFICE)

(Sag T-391/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforholdent at træffe afgørelse)

(2015/C 228/13)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne M. Wolter og S. Paul)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Poch og S. Hanne, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Adveo Group International, SA, tidligere Unipapel Industria, Comercio y Servicios, SL (Tres Cantos, Spanien) (ved advokat A. Tarí Lázaro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. juni 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 745/2011-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Lidl Stiftung & Co. KG og Adveo Group International, SA.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger. Adveo Group International, SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 17.11.2012.

Rettens kendelse af 18. maj 2015 — Out of the blue mod KHIM — Mombauer (REFLEXX)

(Sag T-48/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)

(2015/C 228/14)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Out of the blue KG (Lilienthal, Tyskland) (ved advokaterne G. Hasselblatt og I. George)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved A. Poch, derefter ved S. Hanne, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Meinhard Mombauer (Köln, Tyskland) (ved advokat M. Vohwinkel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. november 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1656/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Out of the blue KG og Meinhard Mombauer.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen..
- 2) Out of the blue KG og Meinhard Mombauer bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 23.3.2013.

Rettenns kendelse af 21. maj 2015 — APRAM mod Kommissionen(Sag T-403/13) ⁽¹⁾**(Annullationsøgsmål — Samhørighedsfonden — forordning (EU) nr. 1164/94 — nedsættelse af finansiel bistand — ikke umiddelbart berørt — afvisning)**

(2015/C 228/15)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugal) (ved advokat M. Gorjão Henriques)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 1870 endelig af 27. marts 2013 om nedsættelse af Samhørighedsfondens støtte til projektet »Udvikling af havneinfrastrukturen i den selvstyreende region Madeira — Porto do Caniçal«, Madeira (Portugal)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettenns kendelse af 18. maj 2015 — Ackermann Saatzucht m. fl. mod Parlamentet og Rådet(Sag T-559/14) ⁽¹⁾**(Annullationsøgsmål — forordning (EU) nr. 511/2014 — overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere — ikke individuelt berørt — afvisning)**

(2015/C 228/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG (Irlbach, Tyskland) og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne kendelse (ved advokaterne P. de Jong, P. Vlaeminck og B. Van Vooren)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, J. Rodrigues og R. Van de Westelaken, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og M. Simm, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere (EUT L 150, s. 59).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse om de begæringer om intervention, der er fremsat af European Seed Associations (ESA).
- 3) Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Parlamentets og Rådet for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014.

Rettens kendelse af 18. maj 2015 — ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding m.fl. mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-560/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — forordning (EU) nr. 511/2014 — overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2015/C 228/17)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV (Hoorn NH, Nederlandene) og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne kendelse (ved advokaterne P. de Jong, P. Vlaemminck og B. Van Vooren)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, J. Rodrigues og R. Van de Westelaken, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og M. Simm, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere (EUT L 150, s. 59).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse om de begæringer om intervention, der er fremsat af European Seed Association (ESA) og International Association of Horticultural Producers (AIPH).
- 3) ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014.

Sag anlagt den 12. februar 2015 — NK Rosneft m.fl. mod Rådet**(Sag T-69/15)**

(2015/C 228/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: NK Rosneft OAO (Moskva, Rusland), RN-Shelf-Arctic OOO (Moskva), RN-Shelf-Dalnyi Vostok ZAO (Yuzhniy Sakhalin, Rusland) RN-Exploration OOO (Moskva) og Tagulskoe OOO (Krasnoyarsk, Rusland) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/872/FUSP af 4. december 2014 («den anden ændringsafgørelse»), som ændrer afgørelse 2014/512/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og afgørelse 2014/659/FUSP om ændring af afgørelse 2014/512/FUSP ⁽¹⁾, annulleres.
- Artikel 1, stk. 3-8, i Rådets forordning (EU) nr. 1290/2014 af 4. december 2014 («den anden ændringsforordning») om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og om ændring af forordning (EU) nr. 960/2014 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 ⁽²⁾, annulleres.
- Endvidere eller subsidiært annulleres Rådets afgørelse 2014/872/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2014, for så vidt som de vedrører sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført ni anbringender. Ved disse anbringender har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet ikke havde kompetence til at vedtage, eller såfremt det havde kompetence ikke lovligt kunne vedtage, den anden ændringspakke.

1. Første anbringende om, at den anden ændringspakke ikke giver en begrundelse, der er tilstrækkelig til at vurdere lovligheden og udgør en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse.
2. Andet anbringende om, at det med den anden ændringspakke forfulgte formål ikke er et lovligt FUSP-formål.
3. Tredje anbringende om, at den anden ændringspakke er i strid med Unionens folkeretlige forpligtelser i henhold til partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland og/eller den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel.
4. Fjerde anbringende om, at der af den anden ændringsforordning ikke fremgår en logisk forbindelse mellem afgørelsens formål og midlerne til gennemførelsen heraf.
5. Femte anbringende om, at den anden ændringsforordning ikke foretager en korrekt materiel gennemførelse af afgørelsens bestemmelser.
6. Sjette anbringende om, at den anden ændringspakke er i strid med ligebehandlingsprincippet og princippet om, at der ikke må foreligge vilkårlighed.

7. Syvende anbringende om, at den anden ændringspakke er uforholdsmæssige i forhold til formålet med afgørelsen og derfor uberettiget anfægter Unionens lovgivningsmæssige kompetencer og medfører en uforholdsmæssig indgriben i sagsøgernes grundlæggende rettigheder.
8. Ottende anbringende om, at den anden ændringspakke medfører magtmisbrug.
9. Niende anbringende om, at den anden ændringspakke strider imod retssikkerhedsprincippet på grund af manglende klarhed af nøglebegreber.

⁽¹⁾ EUT L 349, af 5.12.2014, s. 58.

⁽²⁾ EUT L 349, af 5.12.2014, s. 20.

Sag anlagt den 25. februar 2015 — Opko Ireland Global Holdings mod KHIM — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)

(Sag T-106/15)

(2015/C 228/19)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Opko Ireland Global Holdings Ltd (Dublin, Irland) (ved Barrister S. Malynicz, og solicitor A. Smith)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Israel)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sagsøgeren

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »ALPHAREN« — registreringsansøgning nr. 4 320 297

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. november 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2387/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 1, stk.2, litra d), i forordning nr. 216/96, idet et af medlemmerne i det appelkammer, der traf den oprindelige appelkammerafgørelse fra 2009, også var medlem i det appelkammer, der traf den anfægtede afgørelse.
- Tilsidesættelse af gennemførelsesforordningens artikel 50, idet deviser, der ikke forelå for Harmoniseringskontoret ved den første behandling af indsigelsen, blev lagt til grund.

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordningen nr. 207/2009, idet indsigeren ikke blev pålagt bevisbyrden for lighed mellem de omhandlede varer.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret begik fejl ved fastslæggelsen af den relevante kundekreds og mere generelt ved bedømmelsen af risikoen for forveksling.

Sag anlagt den 20. marts 2015 — Evropaiki Dynamiki mod Parlamentet

(Sag T-136/15)

(2015/C 228/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne I. Ampazis og M. Sfyri)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets vicepræsidents afgørelse (302534) af 13. februar 2015, hvorved der blev givet afslag på sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt i Europa-Parlamentets dokumenter vedrørende alle indkaldelser af tilbud vedrørende alle dele af udbud nr. ITS08 — eksterne tjenesteydelser for IT-ydelser 2008S/149-199622 (i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter), og som bekræfter den af generalsekretæren for Europa-Parlamentet truffede afgørelse af 18. december 2014, annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og øvrige udgifter i forbindelse med dette søgsmål, også selv om sagsøgeren ikke får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Sagsøgeren gør for det første gældende, at Parlamentet har tilsidesat artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾, eftersom det ikke foretog en individuel vurdering af de ønskede dokumenter, og gav afslag på selv delvis aktindsigt i de ønskede dokumenter.
2. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at de af Parlamentet anførte begrundelser vedrørende beskyttelsen af den offentlige sikkerhed, privatlivets fred, en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser og beslutningsprocessen skal forkastes som ugrundede.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 31. marts 2015 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Parlamentet

(Sag T-164/15)

(2015/C 228/21)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne I. Ampazis og M. Sfyri)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse, som blev meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 13. februar 2015, D (2015) 7680, hvorved sagsøgernes bud blev placeret på tredjepladsen for en af de otte adskilte dele, og nærmere bestemt for del 3 i den offentlige udbudsprocedure 2014/S 066 111912 med betegnelsen »PE/ITEC ITS14 — External provision of IT services«, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt ved at miste muligheden for at indtage førstepladsen i del 3 i rammeaftalen ITS14. Dette tab vurderes af sagsøgerne til at udgøre en million femhundrede tusinde euro (1 500 000,00 EUR) med tillæg af renter at regne fra domsafsigelsen eller et andet af Retten fastsat beløb.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det er sagsøgernes opfattelse, at den anfægtede afgørelse skal annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, idet Parlamentet har tilsidesat følgende:

1. Sin begrundelsespligt, eftersom det ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse hvad angår vurderingen af det tekniske bud, som sagsøgerne deltog med i det omtvistede udbud, og ikke har fremlagt sine oplysninger om de tilslagsmodtagende konsortiers økonomiske bud.
2. Ordlyden af kontraktdokumenterne (kapitlet om forpligtelser og supplerende instrukser), som det selv har fastsat, idet det ved vurderingen af deltagernes økonomiske bud anvendte en anden beregningsmetode end den, der er fastsat i ovennævnte dokumenter.
3. Ordlyden af kontraktdokumenterne og EU-retten, idet det ikke har identificeret og undersøgt spørgsmålet om de unormalt lave bud, der er afgivet.

Sag anlagt den 7. april 2015 — Ryanair og Airport Marketing Services mod Kommissionen

(Sag T-165/15)

(2015/C 228/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) og Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ved advokaterne G. Berrisch, E. Vahida og G. Metaxas-Maranghidis og solicitor B. Byrne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, stk. 1 og 2, og (for så vidt som disse vedrører artikel 1, stk. 1 og 2) artikel 3, 4 og 5 i Europa-Kommissionens afgørelse af 23. juli 2014 i statsstøttesag SA.22614, der fastslog, at Ryanair og Airport Marketing Services havde modtaget ulovlig statsstøtte fra Chambre de Commerce et d'Industrie de Pau-Béarn, som var uforenelig med det indre marked, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at afgørelsen tilsidesætter artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltningsskik og sagsøgernes ret til forsvar, idet Kommissionen undlod at give sagsøgerne aktindsigt i undersøgelsens sagsakter og undlod at give dem mulighed for effektivt at gøre deres synspunkter gældende.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen med urette tilregnede staten de omhandlede foranstaltninger.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen fejlagtigt nægtede at lægge en sammenlignende analyse til grund, hvilket ville have ført til en konstatering af, at der ikke forelå statsstøtte til fordel for sagsøgerne. Subsidiært gøres det gældende, at Kommissionen undlod at tilkende markedsføringstjenesterne en passende værdi, med urette forkastede rationale bag lufthavnens beslutning om at købe sådanne ydelser, fejlagtigt forkastede den mulighed, at en del af markedsføringstjenesterne kunne være blevet købt til formål af almen interesse, undlod at bedømme markedsføringsaftalerne ud fra lufthavnsejerens og lufthavnsoperatørens synspunkter om en separat markedsøkonomisk aktør, støttede sine konklusioner på ufuldstændige og uhensigtsmæssige data ved sin beregning af lufthavnens indtjening, anvendte en urimeligt kort tidshorison, med urette udelukkende støttede sin vurdering på aftalte ruter og så bort fra de netværkseksternaliteter, som lufthavnen kunne forvente at opnå ved sin forbindelse med Ryanair. Selv hvis der var en fordel for sagsøgerne, har Kommissionen under alle omstændigheder ikke påvist, at fordelene var selektiv.
4. Med det fjerde anbringende gøres det subsidiært gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, og artikel 108, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen foretog et åbenbart fejlslået og begik en retlig fejl ved at fastslå, at støtten til Ryanair og AMS var lig med Pau lufthavns samlede marginale tab i stedet for den faktiske fordel for Ryanair og AMS. Kommissionen burde have undersøgt, i hvilket omfang den angivelige fordel faktisk var blevet videregivet til Ryanairs passagerer. Endvidere undlod Kommissionen at kvantificere den mulige konkurrencefordel, som Ryanair måtte have nydt via Pau lufthavns betalingsstrømme vedrørende priser, der (angiveligt) var mindre end omkostningerne. Endelig undlod Kommissionen at give en passende forklaring på, hvorfor tilbagesøgning af det i afgørelsen angivne støttebeløb var nødvendigt for at sikre genetableringen af omstændighederne før tildelingen af støtten.

Sag anlagt den 4. maj 2015 — Beele Engineering mod KHIM (WE CARE)

(Sag T-220/15)

(2015/C 228/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Beele Engineering BV (Aalten, Nederlandene) (ved advokat M. Ring)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »WE CARE« — registreringsansøgning nr. 12 610 143

Den ansøgte afgørelse: Afgørelse truffet den 15. januar 2015 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1424/2014-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. maj 2015 — Beele Engineering mod KHIM (WE CARE)

(Sag T-222/15)

(2015/C 228/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøge: Beele Engineering BV (Aalten, Nederlandene) (ved advokat M. Ring)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: Figurmærke indeholdende ordbestanddelene »WE CARE« — registreringsansøgning nr. 12 610 275

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. februar 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1933/2014-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. april 2015 — Morton's of Chicago mod KHIM — Mortons the Restaurant (MORTON'S)

(Sag T-223/15)

(2015/C 228/25)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Morton's of Chicago, Inc. (Chicago, De Forenede Stater) (ved advokat J. Moss)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Mortons the Restaurant Ltd (London, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sagsøgeren

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »MORTON'S« — EF-varemærkereгистраering nr. 3 951 291

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 46/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. maj 2015 — QuaMa Quality Management mod KHIM — Microchip Technology (medialbo)

(Sag T-225/15)

(2015/C 228/26)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: QuaMa Quality Management GmbH (Glashütten, Tyskland) (ved advokat C. Russ)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Microchip Technology, Inc. (Chandler, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: QuaMa Quality Management GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »medialbo« — registreringsansøgning nr. 11 454 766

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. februar 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (forenede sager R 1809/2014-4 og R 1680/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. maj 2015 — Łabowicz mod KHIM — Pure Fishing (NANO)**(Sag T-237/15)**

(2015/C 228/27)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Edward Łabowicz (Kłodzko, Polen) (ved advokat M. Żygadło)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Pure Fishing, Inc. (Spirit Lake, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Sagsøgeren*Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »NANO« — EF-varemærkeregistrering nr. 6 649 818*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 5. marts 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2426/2013-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Ukorrekt fortolkning og anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 76 og 83 i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 6 og 14 i den europæiske menneskerettighedskonventions bestemmelser om ret til en retfærdig rettergang og forbud mod diskriminering.
-

Sag anlagt den 13. maj 2015 — Novartis mod KHIM — Meda (Zimara)**(Sag T-238/15)**

(2015/C 228/28)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved advokat M. Douglas)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Meda AB (Solna, Sverige)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Meda AB*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »Zimara« — registreringsansøgning nr. 9 782 764*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 6. marts 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 636/2014-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 15. maj 2015 — Klyuyev mod Rådet**(Sag T-244/15)**

(2015/C 228/29)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved solicitor R. Gherson)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015 L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 62, s. 1) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

- Subsidiært fastslås det, at artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 (som ændret) og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (som ændret) er uanvendelige, fordi de er ulovlige, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014, som ændret (»afgørelsen«), er uforenelig med de udtrykkeligt angivne målsætninger med afgørelsen (f.eks. demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne), og ikke stemmer overens med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) principper og målsætninger, jf. artikel 21 i TEU, for så vidt som den pålægger sagsøgeren restriktive foranstaltninger. Afgørelsen opfylder derfor ikke betingelserne for at anvende artikel 29 i TEU. Eftersom afgørelsen var ugyldig, kunne Rådet ikke anvende artikel 215, stk. 2, i TEUF i forbindelse med vedtagelsen af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014, som ændret (»forordningen«). Nylige begivenheder har gjort det klart, at sagsøgeren ikke vil få en retfærdig, uafhængig eller upartisk behandling af de ukrainske efterforsknings- og retslige myndigheder.
2. Andet anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte kriterierne for opførelse på listen i bilaget til afgørelsen og forordningen (sammenfattet »de anfægtede foranstaltninger«). På datoen for opførelsen havde de ukrainske myndigheder ikke gjort sagsøgeren til genstand for en staffesag for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver eller for embedsmisbrug og derved forårsagede tab for ukrainske offentlige midler eller aktiver.
3. Tredje anbringende om, at Rådet tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren er ikke blevet fremlagt vægtige, troværdige eller konkrete beviser til støtte for en sag, der kunne berettigg, at han blev pålagt restriktive foranstaltninger. Navnlig foreligger der ikke bevis for en omhyggelig og upartisk undersøgelse af, om de påberåbte forhold, der skulle berettigg genudpegelsen, er begrundet i lyset af de indsigelser, som sagsøgeren har gjort.
4. Fjerde anbringende om, at Rådet undlod at give sagsøgeren en tilstrækkelig begrundelse for hans opførelse på listen. Begrundelsen er ikke detaljeret og består blot i en generel og stereotyp formulering.
5. Femte anbringende om, at Rådet alvorligt krænkede sagsøgerens grundlæggende ejendomsret og ret til omdømme. De restriktive foranstaltninger var ikke »fastsatte ved lov«. De blev pålagt uden passende beskyttelsesforanstaltninger, der ville gøre det muligt for sagsøgeren på effektiv vis at gøre sine synspunkter gældende over for Rådet. De er ikke begrænsede til nogen specifik ejendom, der efter sigende skulle repræsentere uretmæssig tilegnelse af statsmidler eller endda begrænset til størrelsen af de midler, der angiveligt skulle være uretmæssigt tilegnet. De er blevet betragtet som en indikator for skyld, der har ført til negative søgsmål ved andre retsinstanser.
6. Sjette anbringende om, at Rådet har lagt materielt urigtige faktiske omstændigheder til grund. Påstanden om, at de ukrainske myndigheder har gjort sagsøgeren til genstand for en staffesag for uretmæssig tilegnelse af offentlige midler eller aktiver eller for embedsmisbrug, der skulle have forårsaget tab af ukrainske offentlige midler eller aktiver, eller at han sandsynligvis er skyldig i heri, er påviselig falsk.
7. Syvende anbringende, der gøres gældende til støtte for, at der fastslås ulovlighed, om, at såfremt artikel 1, stk. 1, i afgørelsen og artikel 3, stk. 1, i forordningen skal fortolkes således, at de omfatter a) enhver undersøgelse foretaget af de ukrainske myndigheder, uanset om den understøttes, kontrolleres, eller der føres tilsyn med den af en retsafgørelse eller en retslig procedure og/eller b) ethvert tilfælde, hvor en »indehaver af offentligt hverv [...] misbruge[r] offentligt embede med henblik på at skaffe sig selv eller en tredjemand en uberettiget fordel«, uanset om der er nedlagt påstand om uretmæssig tilegnelse af statsmidler, ville udpegelseskriteriet, henset til det tilfældige omfang og den tilfældige rækkevidde, som denne brede fortolkning ville medføre, mangle det fornødne retsgrundlag og/eller være uforholdsmæssigt i forhold til afgørelsens og forordningens målsætninger. Udpegelseskriteriet ville derfor være ulovligt.

Rettens kendelse af 21. maj 2015 — Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen**(Sag T-232/11)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/30)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 2.7.2011.

Rettens kendelse af 8. maj 2015 — Det Forenede Kongerige mod ECB**(Sag T-45/12)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/31)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 31.3.2012.

Rettens kendelse af 21. maj 2015 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-8/13)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/32)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 9.3.2013.

Rettens kendelse af 18. maj 2015 — GRE mod KHIM — Villiger Söhne (LIBERTE american blend)**(Sag T-30/13)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/33)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Rettens kendelse af 8. maj 2015 — Det Forenede Kongerige mod ECB**(Sag T-93/13)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/34)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 20.4.2013.

Rettens kendelse af 12. maj 2015 — PAN Europe og Confédération paysanne mod Kommissionen**(Sag T-671/13)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/35)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Rettens kendelse af 8. maj 2015 — Hoteles Catalonia mod KHIM — Fundació Catalunya-La Pedrera, fundació especial (HOTEL CATALONIA LA PEDRERA)**(Sag T-358/14)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/36)

Processprog: spansk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettens kendelse af 12. maj 2015 — EEB mod Kommissionen**(Sag T-462/14)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/37)

Processprog: engelsk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Rettens kendelse af 8. maj 2015 — Grupo Bimbo mod KHIM (formen på et rundt sandwichbrød)**(Sag T-542/14)** ⁽¹⁾

(2015/C 228/38)

Processprog: spansk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 3. juni 2015 — Gross mod EEAS

(Sag F-78/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i EEAS — tjenestemænd — forfremmelse — vedtægtens artikel 43 og 45, stk. 1 — sammenligning af fortjenesterne for alle de forfremmelsesværdige tjenestemænd — tjenestemænd foreslået af EEAS's tjenestegrene og ikke-foreslåede tjenestemænd — hensyntagen til bedømmelsesrapporterne — udelukkende bogstavelig bedømmelse)

(2015/C 228/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Philipp Oliver Gross (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne D. de Abreu Caldas, M. de Abreu Caldas og J.-N. Louis, derefter ved J.-N. Louis)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (ved S. Marquardt og M. Silva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation af afgørelserne om ikke at forfremme sagsøgerne til den efterfølgende lønklasse i forbindelse med forfremmelsesåret 2013 ved Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af ansættelsesmyndigheden ved Tjenesten for EU's Optræden Udadtil den 9. oktober 2013 om udfærdigelse af listen over forfremmede tjenestemænd i forfremmelsesåret 2013 annulleres, for så vidt som Philipp Oliver Gross ikke er opført herpå.
- 2) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bærer sine egne omkostninger og betaler de af Philipp Oliver Gross afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014, s. 31.

Personalerettens dom (enkelt dommer) af 3. juni 2015 — Bedin mod Kommissionen

(Sag F-128/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — disciplinær forfølgning — disciplinær sanktion — disciplinerrådets og ansættelsesmyndighedens respektive roller og kompetencer — bedømmelse af rigtigheden af de faktiske omstændigheder)

(2015/C 228/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Luc Bedin (Watermael-Bisfort, Belgien) (ved advokat L. Vogel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at pålægge sagsøgeren den disciplinære sanktion suspension af avancement til et højere løntrin for en periode på 12 måneder.

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Luc Bedin bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015, s. 51.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA